

237
Niebieski Edict

na ziemi objawiony

á prostym rytmem

Przy Akcie Weselnym

Zacney Pary

mianowicie/

W Bodze Wielebnego, wysoc nauczónego księdza

JEGO MOSCI PANA

M. Gotthofreda Weyssa/

Kaznodzieie zacnego Zhorunskiego

Z JEY MOSCIA PANNA

Marianna Kolerowna.

JEGO MOSCI PANA

Taluba Koler a /

Kayce Zhorunskiego

Kochana Córka

w Roku 1692. dnia 24. Czerwca

odprawowany / opisat

nizey mianowany

W Choruniu/ Drukował Jan-Balcer Bresler.

I.

NOgo życzliwe Niebo róz umilowało
Y swoiego faworu już zadatek dało/
Tego już wbystkie dni statecznie miłuje/
Szczęście oraz takiego na łonie piastuje.

II.

Lastawe Niebo mądrze wtym ták potrafiło
Dzisiaj/ kiedy Aktorom zacnie wygodziło/
Bo co dekretem naprzod było obiecano/
To dziś szczęśliwie podług myśli wykonano.

III. Wiec

I I I.

Wiec co lastawe Nieba wam tak sporzadzily
Ze wasze serca w zwiazeł scisty ziednoczyly/
Te też niechay dlugo swa lasta wam sprzyiaia/
A smutnym chwilom przerwać niechayzabraniaia.

I V.

Takci Niebo swym swiatlem temu nastugnie
Kto swoje według niego postepki miarknie/
Tobie też tak ia widze; Niebo credensuie/
Gdy waszności dar oto! zacny conferuie.

V.

Wiec odbieray wesolo / ktorec gdy oddaie
Oto inż masz / bierz / weż / na / Niebo odgłos daie/
Jakos wprawdzie niespetny upominek z Nieba/
Za co Bogu dziekowac w dziecznym sercem trzeba.

VI. Wi

Widziś coć Bog po żalu twoim obiecuje/
 Wey! iako twemu domu radość dzis sprawuje/
 Odmienił Bog twe żale / darował kochana
 Malzonkę / twemu sercu znnowu pożądaną.

V II.

Zyżę przeto w serdeczney y sczyrey miłości/
 A Bog niech użyćza wam wszelkiey szczęśliwości/
 Niech sprawi byście z sobą w dlugi wiek kwitneli /
 A w rok pożądaný owoc przynosili.

czego uprzeymie życzy

Andrzej Neunachbar C.P.

